

Dosarul nr. 2ra-1628/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Tricolici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, I. Dutca, O. Cojocar)

Î N C H E I E R E

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Natalia Chicu, Radu Chicu și Vlad Chicu, prin intermediul avocatului Nicolae Fomov

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 54/39 către Chicu Radu, Chicu Natalia, Chicu Vlad privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 21 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 07 iunie 2019, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/39, a depus acțiune oblică către Natalia Chicu, Radu Chicu și Vlad Chicu privind încasarea în mod solidar a datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a indicat că, în baza contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 5107 din 01 iunie 2006, încheiat între Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” (până la redenumire — Societatea pe Acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău — succesorul în drepturi al Societății pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului) și Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/39 Cooperativă de Consum, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate. Natalia Chicu, Radu Chicu și Vlad Chicu sunt proprietarii apartamentului nr. xx, situat în mun. Chișinău, str. Xxxxx Xxxxx xx/1, iar în baza contului personal deschis la Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/39 Cooperativă de Consum, aceștia au acceptat prestarea serviciului și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare, dar nu au întreprins acțiuni în vederea stingerii datoriei pentru energia termică.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 09 decembrie 2019, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea avocatului Nicolae Fomov, în interesele pârților Natalia Chicu, Radu Chicu și Vlad Chicu, privind excepția de tardivitate. S-a admis

acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/39 către Natalia Chicu, Radu Chicu și Vlad Chicu privind încasarea în mod solidar a datoriei și a cheltuielilor de judecată. S-a încasat, în mod solidar, de la Natalia Chicu, Radu Chicu și Vlad Chicu, în beneficiul reclamantei, datoria la consumul energiei termice acumulată în perioada de până la 30 aprilie 2019, în mărime de 82 494,71 lei, precum și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 2 474, 84 l

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, cererea de apel declarată de către Natalia Chicu, Radu Chicu și Vlad Chicu, prin intermediul avocatului Nicolae Fomov, a fost respinsă, menținându-se hotărîrea primei instanțe.

În favoarea acestei concluzii, instanța de apel a indicat că soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțelor cauzei, cu aplicarea și aprecierea corectă a normelor de drept material și procedural. Termenul de prescripție invocat de către apelanți a fost întrerupt, prin efectuarea plăților, iar ca urmare a beneficierii serviciilor de livrare a energiei termice, aceștia urmează să achite pentru serviciul prestat. Instanța a apreciat critic afirmațiile apelanților precum că dînșii ar fi achitat doar plățile curente și că astfel nu ar fi recunoscut datoria istorică, deoarece, din analiza plăților, se atestă cu certitudine că apelanții au efectuat și plăți care depășeau datoria curentă, ceea ce denotă nemijlocit recunoașterea întregii datorii și întreruperea termenului de prescripție. În concluzie, instanța de apel a constatat că aserțiunile invocate în apel nu pot constitui temei de admitere a apelului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a hotărîrii contestate și au constituit obiect de examinare în instanța de fond, fiind cercetate și examinate pe deplin.

La 07 octombrie 2020, Natalia Chicu, Radu Chicu și Vlad Chicu, prin intermediul avocatului Nicolae Fomov, au declarat recurs împotriva deciziei din 21 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea cererii de recurs, au indicat că instanța de apel ar fi interpretat în mod eronat prevederile legii (art. 432 alin. (2) lit. C) Cod procedură civilă), precum și ar fi avut loc aprecierea arbitrară a probelor de către instanța judecătorească (art. 432 alin. (4) Cod procedură civilă).

Astfel, consideră că instanța eronat a conchis precum că ar fi fost achitate sume contrare sumelor indicate în factură, or, achitățile în cauză au fost introduse incorect în borderoul plăților, iar recurenții au efectuat plăți, începînd cu luna iulie 2018, doar pentru serviciile curente.

Au solicitat recurenții admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020 și emiterea unei noi hotărîri prin care să fie declarată drept tardivă acțiunea formulată de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”. să fie declarată drept tardivă pretenția formulată în mărime de 59 449,32 MDL, adică în partea prescrisă, precum și încasarea de la intimați a taxei de stat proporțional sumei admise și achitat pentru examinare în ordine de apel (1 856,xx lei) și recurs (1 237,42 lei).

Examinînd admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii

obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 17 octombrie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. La 04 noiembrie 2020, a fost înregistrată referința depusă de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs, declarată de Natalia Chicu, Radu Chicu și Vlad Chicu, prin intermediul avocatului Nicolae Fomov, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 iulie 2020, care a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 17 octombrie 2020 (f.d.xx3), însă nu există dovada recepționării la aceeași dată de către participanții la proces.

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată la data de 07 octombrie 2020 de către recurenți în interiorul termenului legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Natalia Chicu, Radu Chicu și Vlad Chicu, prin intermediul avocatului Nicolae Fomov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de recurenți în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sînt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurenților este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, avînd în vedere faptul că rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărîre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicînd determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul lor cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Natalia Chicu, Radu Chicu și Vlad Chicu, prin intermediul avocatului Nicolae Fomov.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că recursul declarat de către Natalia Chicu, Radu Chicu și Vlad Chicu, prin intermediul avocatului Nicolae

Fomov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Natalia Chicu, Radu Chicu și Vlad Chicu, prin intermediul avocatului Nicolae Fomov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu